

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

17.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 28-го Февраля. — 1847 — Wilno. PIATEK, 28-go Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 22-го Февраля.

Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Российскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ воздание отлично-усердной и ревностной службы, Всемилостивѣше пожалованы Кавалерамъ: Ордена Св. Анны 2-й степени, Императорскою Короною украшенаго: Полковники: состоящіе по Арміи: Помощникъ Окружнаго Генерала 4-го Округа Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи Броневскій 3-й, и Командиръ Нермекаго Внутреннаго Гарнизоннаго баталіона Нарбут; того же ордена и степени безъ украшения: Полковники: состоящіе по Арміи: Помощникъ Окружнаго Генерала 8-го Округа Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи Комаровъ, и Командиръ Тверского Внутреннаго Гарнизоннаго баталіона Бѣленгенко; Подполковники: состоящій по Арміи, Командиръ Рязанскаго Внутреннаго Гарнизоннаго баталіона Лунинъ, и Командиръ Смоленскаго Внутреннаго Гарнизоннаго баталіона Бѣлановскій; и ордена Св. Анны 3-й степени: Подполковники, состоящіе по Арміи: Брожевавновъ, Командиръ Казанскаго Гарнизоннаго баталіона

СМѢСЬ.

ПЕРВЫЕ ОПЫТЫ ПРИ СОДѢЙСТВИИ СѢРНОГО ЭСПРА
въ Вильне.

(Сообщено).

Публичные опыты, при содѣйствіи сѣрного эспра, начались въ Вильне въ еврейскомъ госпиталѣ. Изъ четырехъ операций, произведенныхъ 23-го числа сего мѣсяца, въ присутствіи многочисленнаго собрания врачей, двѣ и преимущественно вторая и третья по очереди, оправдали вполнѣ наши ожиданія. Выдернуть было зѣбъ безъ боли и открыта фистула на груди безъ всякаго страданія для больнаго, который неоднократно утверждалъ, что не чувствовалъ ни малѣйшей боли. Обѣ эти операции произведены были въ продолженіе пяти минутъ, при помощи аппарата, служащаго для употребленія эспра, въ ту минуту, когда щипаніе не производило на больнаго никакого впечатлѣнія. Эти опыты, подробное описание которыхъ помѣщено будетъ въ періодическихъ медицинскихъ сочиненіяхъ, имѣли для насъ по крайней мѣрѣ то драгоценное достопріествѣ, что мы могли существенно уѣдѣтъся въ томъ, что посредствомъ вдыханія пары сѣрного эспра, можно на нѣсколько минутъ соверши-

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 22-go Lutego.

Przez Najwyzsze Imienne Uzak, do Kapituły Rosyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, w nagrodę gorliwej i wzorowej służby, Najlepszym mianowani zostali Kawalerami: Orderu Sw. Anny 2-ej klasy CESARSKÄ Koroną ozdobionego: Półkownicy: zostający w Armii: Pomochnik Okręgowego Jenerała 4 go Okręgu Oddzielnego Korpusu Straży Wewnętrznej Broniewski 3-ci, i Dowódca Permskiego Wewnętrznego Batalionu Załogi Narbutt; tegoż Orderu i klasy bez ozdoby: Półkownicy: zostający w Armii: Pomochnik Okręgowego Jenerała 8-go Okręgu Oddzielnego Korpusu Straży Wewnętrznej Komarow, i Dowódca Twerskiego Wewnętrznego Batalionu Załogi Bielenzenko; Podpółkownicy: zostający w Armii: Dowódca Riazanskiego Wewnętrznego Batalionu Załogi Lunin, i Dowódca Smoleńskiego Wewnętrznego Batalionu Załogi Bielanowski, i Orderu Sw. Anny 3-ej klasy: Podpółkownicy: zostający w Armii: Brożewanow, Dowódca Kazańskiego Wewnętrznego Batalionu Załogi Korejsza, i Dowódca Grodzienśkiego Wewnętrznego Batalionu Załogi Sengbusch; Majorowie: Permskiego We-

ROZMAITOŚCI.

PIERWSZE DOŚWIADCZENIA Z ETEREM SIARCZANYM
W WILNIE.

(Artykuł nadesłany).

Publiczne doświadczenia nad eteryzacyj rozpõete zostały w Wilnie w Szpitalu Żydowskim. Z czterech operacji w dniu 23 b. m. - w przytomności liczniego zgromadzenia Lekarzy wykonanych, dwie, a mianowicie druga i trzecia z porządku, odpowiedziały zupełnie naszym oczekiwaniom. Wyrywano ząb bez bolu i otworzono nozem głęboką listwę na piersiach, bez żadnej przykrości dla operowanego, który kilkakrotnie zapewniał, że nie czuł najmniejszego bolu. Obie te operacje wykonane zostały w pięć minut po zastosowaniu aparatu do eteryzacji służącego, w chwili, kiedy powtórzone szczypanie nie robiło na chorym żadnego wrażenia. Doświadczenia te, których dokładne opisanie w pismach lekarskich właściwie znajdzie miejsce, miały przynajmniej dla nas telle nieocenioną wartość, żeśmy mogli przekonać się najoczewiściej o prawdziwości samego faktu, że za pomocą wzięwania par y etera siarczanego można na minut kilka uczucie bolu całkiem usunąć. Niepowodzenia częstowe nie powstrzymują nas od dalszych usiłowań; wyznajemy

Корейша, и Командиръ Гродненскаго Внутренняго Гарнизоннаго баталіона *Зенебуш*; Маиоры: Пермскаго Внутренняго Гарнизоннаго баталіона *Колышкинъ*, и Смоленскаго Внутренняго Гарнизоннаго баталіона *Свенторжецкій*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 6-го Февраля, по Гражданскому Вѣдомству, Всемилостивѣшьше произведены, за выслугу лѣтъ: изъ Титуларныхъ Совѣтниковъ въ Коллежескіе Ассесоры: Виленскаго Уѣзднаго Комитета для надзора за продажею горячихъ напитковъ, Членъ *Костровицкій*, Попечители хлѣбныхъ Запасныхъ Магазиновъ въ Уѣздахъ: Виленскому *Юхневичу* и Трокскому *Кудровскому*, Исправляющій должностъ Смотриеля Виленскаго Дома для ума лишенныхъ *Мацянскому* и Старшій Непремѣнныи Засѣдатель, Трокскаго Земскаго Суда *Сафаревичу*; — изъ Коллежескихъ Секретарей въ Титуларные Совѣтники: Непремѣнныи Членъ Губернскай Комиссии Народнаго Проводовольствія *Славинскому*, Столоначальникъ Виленскаго Губернскаго Правленія *Яловецкому*, состоящіе въ должности Земскихъ Исправниковъ, въ Уѣздахъ: Трокскому *Черневскому* и Ошминскому *Ширму*, Засѣдатель Лидскаго Земскаго Суда *Якубовскому*, Попечитель хлѣбныхъ Запасныхъ Магазиновъ Виленскаго Уѣзда *Наборовскому*, Уѣздныхъ Комитетовъ для надзора за продажею горячихъ напитковъ: Трокскаго, Членъ *Кучевичу* и Виленскаго Депутатъ *Боровскому*, и Исправляющій должностъ Смотриеля Виленскаго Воспитательного Дома *Станковичу*; — изъ Губернскихъ въ Коллежескіе Секретари: Виленскаго Военнаго, Гродненскаго, Минскаго и Ковенскаго Генераль-Губернатора Канцеляріи, Помощникъ Начальника Отдѣлія *Ильцевичу*, Помощники Секретарей: *Околовѣ*, *Ходоровичу* и *Мрайскому*; Виленскаго Гражданскаго Губернатора, Чиновники особыхъ порученій *Станковичу* и *Шведову*; Уѣздныхъ Комитетовъ для надзора за правильною продажею горячихъ напитковъ: Лидскаго, Членъ *Моратевскому* и Трокскаго Депутатъ *Жилинскому*; Попечители хлѣбныхъ Запасныхъ Магазиновъ въ Уѣздахъ: Виленскому *Ржевускому* и *Длукши*, Трокскому *Минейко*, и бывшій Попечитель въ Лидскомъ Уѣзду *Мокржецкому*; Виленскаго Губернскаго Попечительного о Тюрьмахъ Комитета, Секретарь *Левицкій*; Виленскаго Приказа Общественного Призыва, Столоначальникъ *Виржиковскому*, Помощникъ Контролера *Желондзю*, и Письмоводитель и Бухгалтеръ Конторы Госпиталя *Савичъ Зайчиковскому*; и Ошминскаго Предводителя Дворянства Письмоводитель *Стравинскому*.

19-го сего Февраля прибыль въ здѣшнюю столицу изъ Варшавы Генераль-Фельдмаршалъ Князь Варшавскій, Графъ *Паскевичъ Эриванский*.

Kowno, 1 Fевраля.

По всеподданійшему докладу Генераль-Адьюнкта Графа *Орлова* донесенія Начальника Ковенской Губерніи о томъ, что въ городѣ Шавляхъ, 26 Октября 1846 года произошелъ пожаръ въ надворномъ строении дворянца *Александровита*, въ которомъ находились трое малолѣтнихъ дѣтей дворянки *Глазовской*, и

ио уничтожить чувство боли. Нѣкоторыя частныи неудачи не удержать насъ отъ дальнѣйшихъ усилій; но мы должны однако сказать, что употребление сего способа требуетъ нѣкоторой опыта, и въ случаѣ, если упоменіе будетъ, такъ сказать, вынужденнымъ, то оно можетъ быть весьма вредно для больнаго. Отъ чистоты энира, отъ соотвѣтственности аппарата употребляемаго при вдыханіи энира, весьма зависитъ, какъ мы уѣделись, скорый и совершенный успѣхъ. Но при семъ случаются еще и другія, не совершенно изслѣдованныя условія, какъ то: особенное расположение больныхъ, болѣе или менѣе значительная врожденная чувствительность, не одинаковое состояніе разныхъ частей тѣла при операциіи, и т. п.; и потому все это уѣждаетъ, что только въ рукахъ опытнаго и предусмотрительного врача способъ сей можетъ возвыситься до того значенія, до котораго старателъ его довести въ видахъ облегченія страждущаго человѣчества. Въ заключеніе мы долгомъ почитаемъ объявить, что при двухъ послѣдніхъ операцияхъ мы употребляли для вдыханія энира новый аппаратъ, изобрѣтенный Г. *Лаховичемъ*.

D. M. Kazimierz Chonicki.

wnetrznego Batalionu Załogi Kołyskin, i Smoleński Wewnętrzne go Batalionu Załogi Świętorzecki.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 6-go Lutego w Wydziale Cywilnym, Najstarsi mianowani, za wslugę lat: Radcy Honorowi Kollegialnymi Assessorami Członek Wileńskiego Powiatowego Komitetu dla dozoru nad przedażą gorących napojów *Kostrowicki*, Kurator Zapaśnych Magazynów zboża, w Powiatach: Wileński *Juchniewicz*, i Trockim-Kudrowski, Sprawujący obowiązek Dozorecy Wileńskiego Domu Waryatów *Melanowski*; — Starszy Assesor Trockiego Sądu Ziemskego *Sfraniewicz*; — Kollegialni Sekretarze Radzemski Honorowym Członek Gubernialnej Komisji zaopatrzenia w żywotność ludności Śląwiński, Naczelnik Stołu Wileńskiego Rządu Gubernialnego *Jałowiecki*, zostający w obowiązkach Ziemskich Sprawników, w Powiatach: Trockim Czernecki i Oszmiańskim *Syrma*, Assesor Lidzkiego Sądu Ziemskego *Jakubowski*, Kurator Zapaśnych Magazynów zboża Wileńskiego Powiatu *Naborowski*, Powiatowego Komitetu dla dozoru nad przedażą gorących napojów Trockiego, Członek Kucewicz, i Wileńskiego, Deputat *Borowski*. — Sprawujący obowiązek Dozorecy Wileńskiego Domu Podrzutków *Stankowicz*; — Gubernialni Kollegialni Sekretarze: Wileńskiego Wojennego, Grodzieńskiego, Mińskiego i Kowieńskiego Jeneral-Guberuatora *Kancellaryi*, Pomoceńnik Naczelnika Oddziału *Ilcwicki*; Pomoceńnik Sekretarzy: *Okołowa*, *Chodorowicz* i *Mrajski*; Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, Urzędnicy do szefowych poleceń *Stankowicz* i *Szwedow*; Powiatowego Komitetu dla dozoru nad przedażą gorących napojów: Lidzkiego, Członek *Moraszewski*, i Trockiego, Deputat *Żyliński*; Kuratorowie Zapaśnych Magazynów zboża, w Powiatach: Wileńskim *Rzewuski* i *Dauksza*, Trockim *Minęko*, i były Kurator w Lidzkim Powiecie *Mokrzechki*; Wileńskiego Gubernialnego Komitetu Opieki Więzieni, Sekretarz *Lewicki*; Wileńskiego Urzędu Powszechnego Opratrzenia, Naczelnik Stołu *Wiszowski*, Pomoceńnik Kontrolera *Żołdż* i Sekretarz i Buchhalter Biura Szpitala *Sawicz Zajączkowski*, oraz Sekretarz Oszmiańskiego Powiatowego Marszałka *Strawiński*.

Dnia 19-go ter. Lutego, przybył do tutejszej stolicy, z Warszawy, Jeneral Feldmarszałek *Liże Wat-sawski*, *Hrabia Paskiewicz-Erywański*.

Kowno, 1 lutego.

W skutek najpoddanniejszego przedstawienia przez Jeneral-Adjutanta Hrabiego *Orłowa* rapportu Naczelnika Kowieński Gubernii o tem, że w mieście Szawlaach, 26 Października 1846 roku, zdarzył się pożar w budowlanej podwórzu szlachcica *Alexandrowicz*, gdzie się znajdowało troje małolętnich dzieci szlachcica *Głazowskiego*, i że dzie-

wszakre, że użycie tego środka wymaga pewnej w prawie i w razach kiedy upojenie jest niejako wymuszonym, może też być dla chorych nader szkodliwem. Od czystości eteryu od stosowności apparatu do eteryzacji użytego, szymbiki i zupełny skutek, jakośmy się przekonali, bardzo wiele zależy. Leż zatem jeszcze inne niezupełnie zbadane warunki, jako to: indywidualne chorych usposobienie, większa lub mniejsza drażliwość przyrodzona, niejedno- stajne zachowanie się różnych części ciała przy operacjach it p. co wszystko sprawnie, że tylko w ręku przezornego lekarza środek ten podnieść się może do tego znaczenia, do jakiego umysły zagrzane nadzieję ulżenia cierpiącym, doprowadzić go pragną. W końcu wymienić winienew, że przy dwóch ostatnich operacjach używaliśmy do eteryzacji nowego apparatu wyjazduku P. Lachowicza.

D. M. Kuzimierz Chonicki.

что девятилѣтній сынъ Александровича, Каликстъ, увидѣвъ огонь, бросился немедленно туда и спасъ дѣтей изъ пламени. Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: опредѣлить Каликста Александровича въ кадеты безъ вакансіи, и внести тысячу рублей серебромъ въ Сохранную Казну, на его имя, до вступленія въ службу.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

ПРУССІЯ.

Берлинъ, 24 Февраля.

11-го числа с. м., скончался здѣсь, на 77-мъ году отъ роду, одинъ изъ самыхъ заслуженныхъ высшихъ государственныхъ сановниковъ, государственный тайный министръ фонъ Ладенбергъ.

— Извѣстно, что жандармъ Коморкѣвичъ, смертельно раненый Бабинскимъ, содѣствовалъ къ задержанію его. Его Величество Король, по получении доносенія объ усердномъ исправлении имъ долга службы, назначить изволицъ оставшейся послѣ него вдовѣ, пожизненный пенсіонъ по 5 талеровъ въ мѣсяцъ, и сверхъ того приказалъ помѣстить дѣтей его въ потсдамскій военно-сиротскій домъ, если будетъ нужно.

— Д-ръ И. Петрашевскій назначенъ при здѣшнемъ университѣтѣ Лекторомъ побѣжденыхъ восточныхъ языковъ.

— Берлинскій профессоръ, докторъ Рунге, обращаетъ вниманіе врачей, производящихъ опыты надъ сѣрныхъ эндромъ при хирургическихъ и дентистическихъ операцияхъ, на слѣдующее обстоятельство: При разлитіи, въ комнатѣ обыкновенной величины, ½ фунта сѣрнаго эндра, вся комната наполняется эндреннымъ газомъ; если бы за тѣмъ вошелъ кто либо въ такую комнату съ зажженою свѣчкою, тотчасъ отъ взрыва эндра быль бы убить онъ самъ и все находящееся въ оной.

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 18 Февраля.

Въ сегодняшнемъ номерѣ *Journal des Débats*: пишутъ слѣдующее: „Мы получили извѣстие изъ Лондона отъ 13 с. м., что гр. Сентъ-Олеръ приглашенъ былъ къ обѣденному столу Королевы, гдѣ находились также принцъ Альбертъ, герцогъ и герцогиня Кембриджскіе и лордъ Кларенсъ. Французскій посланикъ по выходѣ изъ дворца, отправился на вечеръ къ лорду Пальмерстону.“

— Въ томъ же журналѣ напечатана обширная статья, въ которой разматриваются политику министровъ по внутреннимъ дѣламъ, утверждая, что большинство будетъ требовать преобразованій въ соотвѣтственное время, и сильно отразить всѣ мѣры истощенной оппозиціи по этому предмету.

— Сегодня прибылъ въ палату депутатовъ генераль Ламорисье, принялъ присягу и занялъ мѣсто. Министръ внутреннихъ дѣлъ, исправляющій должность министра торговли, по случаю болѣзни сего послѣдняго, представилъ иѣсколько проектовъ касательно фабрикъ. Послѣ него взошелъ на каѳедру министръ финансовъ и внесъ пять проектовъ, важнѣйшимъ изъ коихъ можетъ почесться проектъ о разрѣшеніи банка на выдачу 250 франковыхъ ассигнацій. Палата приняла это предложеніе съ удовольствіемъ. Наконецъ министръ народного просвѣщенія требовалъ чрезвычайного кредита въ 451,000 фр. на университеты и 150,000 на покупку различныхъ предметовъ для музеевъ.

— Министръ просвѣщенія представилъ въ палату первъ проектъ медицинскаго училища, и предварилъ палату, что вскорѣ представить проектъ о среднихъ учебныхъ заведеніяхъ.

— Въ *Révue nouvelle* извѣщаютъ, что Гр. Тьеръ и Ламартинъ, бывши до сихъ поръ врагами, примирѣлись. Это примиреніе, какъ говорятъ, есть дѣло г-на Шамболя, депутата и редактора газеты *le Siècle*. Г. Ламартинъ весьма недоволенъ послѣдними выборами и, по слухамъ, отозвался о новой палатѣ такъ: „Это законодательное собрание—1810 года.“

— Въ *Union monarchique* сообщаютъ слѣдующую новость, за дѣйствительность коей не ручаются: „Лондонскій нашъ корреспондентъ сообщаетъ намъ, что продолжаютъ вести переговоры на счетъ бракосотанія

вѣcioletni syn Alexandrowicza, Kalixt, postrzegłszy ogień, rzucił się tam niezwłocznie i uratował dzieci z pośród płomieni. Jego CESARSKA Mość Najwyżej rozkazała raczył: umieścić Kalixta Alexandrowicza w Korpusie Kadetów nie czekając wakansu, i wnieść tysiąc rubli srebrem do kasy Zachowawczej na jego imię aż do wejścia do służby.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ПРУССІЯ.

Berlin, 24 lutego.

Dnia 11 tego miesiąca, umarł tu w 77 roku życia, jeden z najzasłużenich wyższych urzędników, Tajny Minister Państwa P. von Ladenberg.

— Wiadomo, że żandarm Komorkiewicz, śmiertelnie przez Babińskiego raniony, przyczynił się do ujęcia tego. Król dowiedziałsi o jego wielkiej gorliwości w pełnieniu służby, przeznaczył pozostały po nim w dowie dożywotnią pensję, pięć talarów miesięcznie wynoszącą, tudzież polecił umieścić jego dzieci w wielkim domu sierot wojskowych w Poczdamie, jeżeli zajdzie tego potrzeba.

— Dr. J. Pietraszewski mianowany został przy tutejszym Uniwersytecie Lektorem nowszych języków wschodnich.

— Dr. Runge, Professor w Berlinie, zwraca uwagę lekarzy czyniących doświadczenie z eterem siarczanym, przy operacjach chirurgicznych i dentystycznych, na następującą okoliczność: rozawszy, w pokoju zwyczajnej wielkości, ½ funta eteru siarczanego, cały pokój napełnia się gazem eterowym; gdyby zatem kto do takiego pokoju wszedł ze świecą zapaloną, natychmiast od uderzenia etatu zabitym zostało, jak również i osoby tam się znajdujące.

ФРАНЦІЯ.

Paris, 18 lutego.

Czytamy w dzisiejszym numerze *Journal des Débats*: Właśnie odebraliśmy wiadomość z Londynu, że d. 13 b. m. Hr. St. Aulaire miał szczęście zaudzielić się na obiedzie u Królowej, na którym byli także obecnymi Xięże Albert, Xięże i Xiężna Cambridge i Lord Glarendon. Poszedł francuzki, wyszedłszy z pałacu, udał się na wieczór do Lorda Palmerstona.

— Tenże sam dziennik umieścił długі artykul, w którym przebiega wewnętrzna polityka Ministrów, oświadczając, że większość domagać się będzie reform w stosowym czasie, ale silnie odrzuca wszelkie w tym przedmiocie zabiegi omdlatej oppozycji.

— Dzisiaj przybył do Izby Deputowanych General Lamoriciere, wykonał przysięgę i zajął miejsce. Minister spraw wewnętrznych, zastępując chorego Ministra handlu, złożył kilka projektów dotyczących fabryk; po nim zabrał głos Minister skarbu, i wstępnie pięć projektów, z których jest najważniejszy, o upoważnienie banku do wydawania biletów 250 frank-wych. Izba przyjęła ten wniosek z żywym zadowoleniem. Nakoniec Minister oświadczenie publiczne zdał nadzwyczajnego kredytu w ilości 451,000 na zakupy uniwersyteckie i 150,000 na zakupy różnych zbiorów dla fakultetów.

— Minister oświadczenia złożył Izbie Parów projekt szkoły lekarskiej; przytem uprzedził ją, że niebawem wniesie projekt o średnich zakładach naukowych.

— W *Révue nouvelle* donoszą, że PP. Thiers i Lamartine, którzy byli dotąd zawijetymi nieprzyjaciółmi, pojednali się z sobą. Pojednanie się to ma być, jak powiadają, dzielem P. Chambol, deputowanego i redaktora gazety *Le Siècle*. P. Lamartine bardzo jest nierad z ostatnich wyborów i, jak wieść biega, dał się słyszeć o nowej Izbie w ten sposób: iż to jest zgromadzenie prawodawcze z roku 1810.

— W *Union Monarchique* czytamy następującą nowinę, za której rzeczywistość nie zaręczają: „Nasz korrespondent Londyński pisze, że negocjacje nie przestają się odbywać względem małżeństwa Hrabiego Montemolin

графа Монтемолина съ принцессою Марією, дочерью герцога Кембриджского, дяди Королевы Виктории. Принцесса Марія родилась 3-го Ноября 1833 года. Единственнымъ препятствиемъ, какое встрѣтилось по сому бракосочетанию, есть разность вѣроисповѣданій, но думаютъ, что принцессы перейдетъ въ католическую церковь.

По словамъ газеты *le Toulonnais*, англійскіе купеческіе корабли постоянно выгружаютъ на испанскій берегъ большое количество оружія и военныхъ снарядовъ, и французское правительство сдѣлало бы очень хорошо, еслибы, для наблюденія надъ этими дѣйствіями, послало нѣсколько кораблей на испанскія воды.

— Г. Олоzaga получилъ позволеніе поселиться въ Парижѣ.

— Изъ Алжира получены извѣстія отъ 6 Февраля, а изъ Орана отъ 29 Января. Ген. Кавацьль, извѣстясь, что Абд-эль-Кадеръ предполагалъ ограбить южные племена, подвластныя Франціи, выступилъ противъ него съ своимъ отрядомъ и обратилъ его въ бѣгство. Между тѣмъ, обманувшись въ своихъ ожиданіяхъ, эмиръ бросился на Мороккескія племена Маясъ и ограбилъ ихъ. Поступокъ этотъ возстановилъ противъ него Марокцевъ и сдѣлалъ затруднительнымъ пребываніе его въ этомъ краѣ. Генералъ Кавацьль возвратился въ Тлемзенъ и снова выступилъ по направлению къ Тафнѣ.

— Контръ-адмиралъ Кернель, который намѣревался поднять флагъ свой на линѣйномъ кораблѣ *Friedland*, снаряженномъ въ Брестѣ, заболѣлъ и умеръ въ Тулонѣ.

19 Февраля.

Вчера господствовало большое движение на биржѣ, цѣнность всѣхъ ассигнацій увеличивалась; сегодня курсъ ихъ сдѣлался болѣе постояннымъ, ибо почитали благопріятнымъ то обстоятельство, что посланикъ нашъ находился въ частномъ собраниі, бывшемъ у лорда Пальмерстона. Изъ сего заключили, что оба кабинета вскорѣ примирятся. — Между тѣмъ снова усилились затрудненія вслѣдствіе нового происшествія. Г. Гизо получилъ пригласительный билетъ на балъ, который, 19 числа с. м., данъ будетъ лордомъ Норманби. Г. Гизо разсказывалъ объ этомъ всякому, съ изъявленіемъ своего удивленія. Объ этомъ узналъ и посланикъ. Старались открыть источникъ и убѣдились, что билетъ сей отправленъ былъ по ошибкѣ чиновникомъ, которому дана за это отставка, ибо его подозревали въ злонамѣренности.

— Въ *Galiganis Messenger* пишутъ, по сому же предмету, слѣдующее: Желательно, чтобы нѣкоторые оппозиціонные журналы не возпамянями спора между Г. Гизо и лордомъ Норманби, посредствомъ повторенія еї жалкихъ слуховъ, которые часто носятся на биржѣ. И такъ, въ нѣкоторыхъ журналахъ сообщаютъ, что лордъ Норманби взялъ обратно свое приглашеніе, присланное было Г. Гизо, и что такимъ образомъ онъ возобновилъ происшествіе, случившееся уже прежде между англійскимъ адмираломъ и Г. Барбенде-Жуномъ. Мы можемъ съ достовѣрностю объявить съ нашей стороны, что слухъ этотъ неоснователенъ. Нѣтъ, кажется, сомнѣнія въ томъ, что пригласительный билетъ дѣйствительно былъ посланъ по ошибкѣ, о коей Г. Гизо узналъ, но полагаемъ, что вѣро tako же, и то, что сей послѣдній узналъ объ этомъ путемъ, постороннимъ, и что не произошло ничего такого, что могло бы оскорбить его. Какъ бы то ни было, при господствующемъ обоюдномъ несогласіи, французскій кабинетъ, по видимому, не доволенъ стороннимъ извиненіемъ лорда Норманби, какъ это можно заключить изъ сдѣланнаго послѣ того постановленія, что ни одинъ изъ министровъ не будетъ находиться на балѣ у англійскаго посланника. Впрочемъ посредникомъ, извѣстившимъ о случившейся ошибкѣ, былъ, будто бы графъ Валевскій.

— Все еще поговариваютъ о выходѣ Г. Гизо изъ кабинета; многие полагаютъ, что Г. Дюшатель получитъ портфель министерства иностранніхъ дѣлъ, ибо онъ состоитъ въ хорошихъ отношеніяхъ съ дипломатическимъ корпусомъ. Г. Кюоненъ Гриденъ намѣренъ сставить кабинетъ по случаю разстроеннаго здоровья. Въ *National* рѣвѣжаются, что и Г. Лакавъ-Лапланъ выйдетъ изъ министерства.

— Въ *Courrier Francais* утверждаютъ, что Бельгійскіе Король и Королева отправятся на дниахъ въ Англію.

— Слышино, что герцогъ Жуэвильскій отправится вскорѣ въ Тулонъ, для осмотра приготовляющейся

з Хиѣніе кѣ Marya, сѣрѣкѣ Хиѣcia Cambridge, stryja Królowej Wiktoryi. Хиѣніека Marya urodziła się dnia 3 listopada 1833 roku. Jedyna przeszkoła, jaka zachodzi w tym połączeniu, jest różnica religii, ale sądzą, że Хиѣnіeku przejdzie na łono kościoła katolickiego.“

— Podlуг gazety *Le Toulonnais*, angielskie statki kupieckie ciagle dostarczaj na brzegi hiszpańskie wielka ilo  bronii i zapasów wojennych. Ten  dziennik twierdzi, iż r ad francuzki dobrzeby uczyni , gdyby dla zapobiegienia temu, posa  kilka okrętów na wody hiszpańskie.

— P. Olozaga otrzyma  powolenie osią  w Paryzu.

— Z Algieru mamy wiadomo , dochodzące do 6-go lutego, a z Oranu, do 29-go stycznia. Jeneral Gavaignac, dowiedzia si , że Abd-el-Kader przedsi wi  zrabowa  plemiona po艂udniowe, Francji podlegle, wyruszy  z wojskiem swojém przeciw niemu i zmusi  go do ucieki. Tymczasem zawiedziony w swych rachubach, Emir rzuci  się na plemię Marokkańskie Majas i zupełnie je zlupi . Krok ten oburzy  przeciw niemu Marokka艅czykow i utrudzi  mu pobyt w tym kraju. Jeneral Gavaignac wr ci  do Tlemsen i znowu uda  się w kierunku Tafty.

— Kontr Admirał Quernel, który miał zatkn c swoje flagi na okręcie liniowym *Friedland* uzbrojonym w Brest, zaczorował w Tulonie, i tam  umarł.

Dnia 19 lutego.

Już wezoraj panowa  wielki ruch na giełdzie, wszyskie papiery poszły w górę; dzis kursa nabrały większej stałości, uważano bowiem za pomyslny wypadek obecno  Posla naszego w salonach Lorda Palmerston. W noszono ztąd, że oba gabinety nie są już dalekie od porozumienia się. Tymczasem znowu powi kszy  si  trudności przez nowy wypadek. P. Guizot otrzyma  bilet zapraszający na bal, który Lord Normanby ma dać d. 19 b. m. P. Guizot opowiada  to każdemu, wynurzając swoje podziwienie. Dosz to to do Posta. Starano się odkry  zródło, i przekonano się, że bilet ten poslany by  przez niewinnego biuralist  Margrabi  upatrzy  w tém zł wol , i udzieli  dymissy  biernemu biuralis cie.

— *Galiganis Messenger* w tym  przedmiocie pisze co następuje: Po zdan em jest, aby niektóre opozycyjne dzienniki wstrzymały się od rozzarzania sporu między P. Guizot i Lordem Normanby, przez powtarzanie niedorzecnych wieści, jakie często obiegają na giełdzie. Itak czytamy w niektórych dziennikach, że Lord Normanby miał cofn c zaprosiny przesłane P. Guizot, i że tym sposobem ponowi  przypadek zaszły między Admiralem angielskim i P. Barbet de Jouy. Możemy z pewnością z naszej oswiadczył strony, że ta wie c jest mylna. Zdaje się pewn em, że bilet zapraszający rzeczywiście by  poslany przez pomy k , o któréj P. Guizot si  dowiedział, ale sadzimy, że również jest prawd , iż P. Guizot dowiedział się o tym drog  po redniu, ubocznym, i że nie zasz la najmniejsza okoliczno  mogąca go obrazio . Jakkolwiek b d , przy panującej wzajemnej nieusno ci gabinet francuzki nie zdaje się poprzestawa  na pośredniem uniewini niu si  Margr. Normanby, jak się to z przedsi wi go postanowienia wykazuje, że żaden z Ministrów nie będzie się znajdowa  na balu Posla angielskiego. Zresztą pośredniem, zawiadamiającym o zaszłej pomylece, miał być Hr. Walewski.

— Mówia ciągle jesze e o wystapieniu P. Guizot z gabinetem. Wielu mniema, że P. Duchatel obejmie ministerstwo spraw zagranicznych, gdyż w dobrych zostaje stosunkach z Gialem Dyplomatycznem. P. Conin Gridaine ma z powodu slab ci zdrowia opu ci  gabinet. National twierdzi, że i P. Lacave-Laplague wystąpi z ministerstwa.

— *Courrier Fran ais* zapewnia, że Królestwa Belgijscy udad  się w tych dniach do Anglii.

— Słychać,  e Xi e Joinville uda się wkr te do Tulonu, dla obejrzenia przygotowując się tam eskadry,

тамъ эскадры, команду надъ которой получить съ наступлениемъ весны. Эта эскадра имѣетъ отправиться во французской колоніи.

20 Февраля.

На вчерашинемъ бадѣ у лорда Норманби не было ни министровъ, ни приверженцевъ ихъ въ палатахъ; замѣтили только графа Моле и Г. Тьера. Въ тотъ же вечеръ было у Г. Гизо многочисленное собрание.

— Въ журналѣ *Epoque*, прошедшую перемѣну въ обращеніи англійского кабинета относительно Французскаго, приписываютъ новымъ происшествіемъ въ Португалии. Донъ Мигуэль угрожаетъ престолу Донны Марии и ея супруга, принца Кобургскаго; а Короля Викторія не хочетъ оставить безъ помощи сихъ близкихъ родственниковъ. Поэтому, въ случаѣ необходимости, Испанія, съ соглашеніемъ Англіи и Франціи, примѣтъ вооруженную интервенцію въ Португалии, для поддержанія заключеннаго между сими державами союза.

— Гр. Валевскій, назначенный полномочнымъ министромъ, для устройства вмѣстѣ съ лордомъ Говарденомъ дѣлъ республики Ла-Платы, отправится изъ Тулона 15-го марта къ мѣсту своего назначенія.

— Инфантъ Донъ Генрихъ прибылъ 14-го с. м. изъ Барселоны въ Тулонъ.

— Слышно, что два знатныхъ лица рѣшились примирить лорда Норманби съ Г. Гизо, и что старанія ихъ не остались тщетными.

— Коммісія, учрежденная для разсмотрѣнія проекта постановленія объ усиленіи числа войскъ для внутренней службы, положила призвать къ оружию 47,000 чел.

— Въ *Courrier Francais* пишутъ, что Парижскія укрѣпленія поспѣшили вооружаются. На бастионахъ поставлены уже орудія подъ предлогомъ, что вскорѣ начнутъ ихъ пробовать.

— Рѣка Сена выступила изъ береговъ и покрыла водою низменныя окрестности около Парижа. Вода поднялась на 16 футовъ вышины; погреба ратуши и съсѣдственныхъ домовъ наполнены водою.

21 Февраля.

Дипломатическія новости все-таки неблагопріятны въ Парижѣ, и раздоры все еще продолжаются между лордомъ Норманби и Г. Гизо. Г. Дюшатель предпринялъ трудъ примирить министра съ посланикомъ. Кажется, что и вчера дѣлаемы были новые усиленія по сому предмету, но безуспѣшино. Г. Гизо постоянно отказывается отъ исправленія своего обѣданія, въ одной изъ палатъ, чѣмъ требуетъ лордъ Норманби.

— Министръ иностраннѣхъ дѣлъ дастъ, на будущей недѣлѣ, большой обѣдъ, на коемъ будутъ находиться члены дипломатического корпуса, за исключеніемъ лорда Норманби, который не получилъ приглашенія.

— Маркизъ Монталембергъ представилъ палатѣ первое прошеніе, подписанное 648 духовными лицами, относительно немедленнаго уничтоженія рабства во французскихъ колоніяхъ.

— Утверждаютъ, что законъ, утвержденный 28-го Января, относительно привоза зерноваго хлѣба, съ очисткою уменьшенною пошлиною, будетъ распространенъ и на Алжиріо.

— Сегодня, по утру, разнесся слухъ, что правительство получило важныя депеши отъ Гр. Бессона. Поговаривали, что испанскія войска получили повелѣніе перейти португальскія границы, чтобы помочь Королевѣ Доннѣ Марії.

А В Г А Г И

Лондонъ, 17 Февраля.

Важное предложеніе г-на Рикардо въ нижней палатѣ о разсмотрѣніи законовъ судоходства будетъ имѣть съдѣствіемъ новый парламентскій докладъ объ этомъ предметѣ, чрезвычайно занимателій даже и для земель континентальныхъ. Между тѣмъ, газета *the Times* полагаетъ, что этимъ ограничится пока съдѣствіе предложенія и что въ помянутыхъ законахъ не будетъ еще произведено никакихъ перемѣнъ. „Предложеніе реформы этихъ законовъ“ — говоритъ она — „можетъ имѣть большое достоинство; но когда оно дѣлается послѣ столь длиннаго ряда преобразовательныхъ мѣръ, предложенныхъ иныѣ парларенту, ему не трудно произвести опасное волненіе, конца котораго не въ состояніи никто предвидѣть. Если народу однажды придется въ голову, что всѣ государственные учрежденія должны быть измѣнены, то является, съ одной сто-

кторой дѣлѣтво обѣйтися на віоснѣ. Та эскадра удастъ сѧ до осадъ французскихъ.“

Dnia 20 lutego.

Na wczorajszym balu u Lorda Normanby nie znajdowali się ani Ministrowie, ani też ich stronicy w obu Izbach; uważaano atoli Hr. Molé i P. Thiers. Tegoż samego wieczoru było liczne zgromadzenie u P. Guizot.

— *Epoque* przypisuje zaszą zmianę w postępowaniu gabinetu angielskiego względem Francji nowymi wypadkami w Portugalii. Don Miguel zagroża tronowi Donny Maryi i jej małżonka, Xięcia Coburgskiego, a Królowa Wiktorja tak bliskich krewnych nie chce zostawić bez pomocy. W razie zatem potrzeby, Hiszpania, za upoważnieniem Anglii i Francji, wystąpi ze zbrojną interwencją w Portugalii, w celu utrzymania poczwórnego przyjazna.

— Hr. Walewski, mianowany Ministrem pełnomocnym, w celu załatwienia spólnie z Lordem Howden interesów Rzeczypospolitej La Plata, wyjedzie z Tulonu 15-go marca, na miejsce swego przeznaczenia.

— Infant Don Henryk przybył 14 b. m. z Barcelony do Tulonu.

— Słychać, że dwie nader znakomite osoby zajęły się pojednaniem Lorda Normanby z P. Guizot, i że ich kroki nie były bezwocne.

— Komisja rozbierająca projekt do prawa o pomnożeniu wojska, przeznaczonego do służby wewnętrznej, zaprojektowała powołanie do broni 47 000 ludzi.

— *Kuryer francuski* donosi, że warownie Paryża szybko uzbrajają. Na wałach już ustawiono znaczną liczbę dział, pod pozorem, że niebałem odbijewie się będą ich próby.

— Sekwana wezbrała na 16 stóp i błonia około Paryża leżące załała. Piwnice ratusza i przyległych mu domów wodą są napelnione.

Dnia 21 lutego.

Nowiny dyplomatyczne nie wiele są pomyślniejsze w Paryżu, i niesaski trwają ciągle między Lordem Normanby i P. Guizot. P. Duchatel zadał sobie wiele pracy, aby spowodować pojednanie między Ministrem i Posłem. Zdaje się, że i wczoraj nowe czyniono usiłowania, ale nadaremnie. P. Guizot wzbrania się uczynić w jednej z Izb sprostowania, jak tego żąda Lord Normanby.

— Rozeszła się dzisiaj rano pogłoska, że rząd otrzymał ważne depesze od P. Bressou. Mówiono, że wojsko hiszpańskie otrzymało rozkaz do przejścia granicy portugalskiej, aby dać pomoc Królowej Donnie Marii.

— Minister spraw zagranicznych ma dać w przyszłyty dzień wielki obiad, na którym znajdować się będą członkowie Ciała Dyplomatycznego. Margr. Normanby nie został zaproszony.

— Petycja podpisana przez 648 duchownych, względem bezwzględnego zniesienia niewolnictwa w osadach francuskich, złożona została przez Margr. Montalembert w Izbie Garów.

— Zapewniamy, że prawo uchwalone w dniu 28 stycznia względem dowozu zboża za zmniejszoną opłatą, rozciągnięte zostanie i do Algierii.

ANGLIA.

Londyn, 17 lutego.

Ważny wniosek P. Ricardo w Izbie Niższej o przejrzeniu praw nawigacyjnych wywołał zapewne ciekawe sprawozdanie Parlamentu w tymże przedmiocie, które i dla państwa starego lądu ze wszelkimi mierami będzie interesujące i ważnym. Dzieńnik *Times* wnosi jednakże, że na tem się ograniczą tymczasowe następstwa tego wniosku, i że w rzecznzych prawach żadna nie zajdzie odmiana. Żądanie reformy tych praw, powiada tenże dziennik, może mieć wielką załogę, ale kiedy to ma nastąpić zaraz po tak długim szeregu innych podobnych reform, wniesionych już obecnie na obrady parlamentu, tedy może łatwo wywołać niebezpieczne wzburzenie którego następstwem przewidzieć nie może. Jeśli raz tylko ludowi przycznie myśl do głowy, że wszystkie publiczne ustawy powinny być obalone, natemazas z jednej strony zrodzi się niebezpieczna zuchwałość a z drugiej niemniej niebezpiecz-

роны, опасное стремление честолюбия, а съ другой не менѣе опасное малодушіе. Масса людей не можетъ сдѣлать никакого различія между нововведеніями, имѣющими на своей сторонѣ несомнѣнныи доказательства пользы, и другими, въ пользу которыхъ говорить только какое-нибудь отвлеченное правило. Тако го недостатка различія надобно опасаться. Пусть не поступаютъ съ народомъ, какъ съ тѣмъ баснословнымъ чудовищемъ, которому разъ въ годъ приносили жертву и ужасную прокорытвость котораго раздражали голodomъ. Мы говоримъ это не противъ какой-либо благоразумной реформы или противъ пересмотра системы устарѣвшей, а только въ пользу зреаго обсужденія.

— Въ *Times* отъ 13-го числа сообщаютъ письмо изъ Парижа, изъ которого можно заключить, что отношенія между Сентъ-Джемскимъ и Тюльерійскимъ кабинетами становятся съ каждымъ днемъ, все болѣе и болѣе непріязненными. Въ этомъ письмѣ опять толкуютъ объ отѣзѣдѣ лорда Норманби, объ опасеніяхъ, возбуждаемыхъ въ торговлѣ этимъ досаднымъ обстоятельствомъ, о пониженіи публичныхъ фондовъ и проч. Потомъ присовокупляютъ: „Лудовикъ-Филиппъ продолжаетъ поддерживать Г. Гизо, однако же Е. В., кажется, очень разстроенъ оборотомъ, который принимаютъ дѣла. Онъ видитъ съ глубокимъ сожалѣніемъ, что опибса касательно впечатлѣнія, произведенного въ Англіи испанскими бракосочетаніями. Онъ надѣялся, что не обратятъ большаго внимания на это легкое нарушение сердечнаго соглашенія, опѣй полагалъ, что ему простятъ и все забудутъ; тогда, если бы были менѣе строги, онъ снова прибегнулъ бы къ своимъ любезностямъ и подаркамъ. Не менѣе досадно было ему узнать, что Пруссій посланикъ уѣхалъ Англійское правительство въ свою очередь одобреній политики и поведенія Британскаго кабинета въ вопросѣ объ испанскихъ бракосочетаніяхъ.“

— Письмо изъ Парижа отъ 11-го с. м., напечатанное въ *M. Chronicle*, подтверждаетъ извѣстіе, что Пруссій дворъ присоединился къ оппозиціи, произшедшей со стороны Англіи противъ права наследства герцога Монтансіерскаго на Испанскій престолъ, основываясь также на утрехтскомъ договорѣ. Въ письмѣ этомъ присовокупляютъ, что на канунѣ этого дня Пруссій министръ вручилъ посеку предмету ноту Г. Гизо.

— Напечатанное въ *Standard* письмо сообщаетъ, что Донъ Мигуэль изъ Остіи отплылъ въ Португалию.

— Третьго дня, ночью, Г. Гиндъ замѣтилъ изъ Лондонской обсерваторіи новую комету въ окрестностяхъ Кефей.

18 Февраль.

На вчерашнемъ засѣданіи нижняго парламента, окончены пренія по биллю лорда Бентинка на счетъ постройки въ Ирландіи желѣзныхъ дорогъ, и билль былъ принятъ 332 голосовъ противъ 118 быть отвергнутъ. Это засѣданіе возбудило особенную занимательность по причинѣ рѣчи Піля, который при концѣ преній взошелъ на каѳедру, и безъ сомнѣнія, вмѣстъ со своими приверженцами рѣшилъ участъ сего билля. Г. Піль объявилъ, что мнѣніе свое объ этомъ билль не дѣлаетъ зависимымъ отъ послѣдствій, которыхъ лордъ Россель присыпалъ утвержденію оного, но будетъ соображенъ его относительно внутренняго его достоинства. Этотъ билль требуетъ выдачи 16 миллионовъ ф. стерл., для доставленія работы ирландскимъ нищимъ. Но это не удобноспомнимо по слѣдующимъ причинамъ. Сперва мы обратимъ внимание на состояніе государства въ финансовыхъ отношеніяхъ, и предположимъ вопросъ, можетъ ли оно сдѣлать такую ссуду? Къ 5 Января 1847 года государственный доходъ въ минувшемъ году простирался до 53 миллионовъ ф. ст., остатокъ въ казѣ состоялъ изъ 8 до 9 мил. ф. ст.; слѣдовательно при сравненіи доходовъ съ расходами минувшаго года, можно заключить, что финансы наши въ цѣлѣстѣ состояній. Но отыгти въ государственный кредитъ 16 миллионами ф. ст., слѣдуетъ обратить внимание не на минувшій, а на предстоящий годъ. При высокихъ цѣнахъ жизненныхъ пріпасовъ, стѣснительномъ положеніи части нашихъ мануфактурныхъ округовъ и при чрезвычайно высокихъ цѣнахъ хлопчатой бумаги, а равно при обстоятельствахъ, которыя со дnia на день дѣлаются затруднительнѣе, по причинѣ дороговизны съѣстныхъ пріпасовъ во всей Европѣ и Америкѣ, — уменьшеніе государственныхъ доходовъ въ слѣдующемъ году неизбѣжно. Если, сверхъ сего, для Ирландіи отпущена будетъ сумма, по исчислению лорда Росселя, отъ

на лѣkliwość. Massa ludzi nie umie upatrywać różnicъ między nowościami mającemi za sobą niewątpliwe dowody pozytyku, a innymi, za którymi oderwana tylko jakas teoria przemawia, i tejto właśnie wady w rozróżnianiu najwięcej lękac się należą. Nie mówimy tego, aby się opierać jakiejkolwiek rozsądnej reformie, lub przeciwko przejrzaniu zestarzałego systematu, ale życzymy tylko, aby nie przedsiębrano żadnych zmian bez dojrzałego namysłu.

— W *Times* pod d. 13 lutego umieszczeno list z Paryżem, z którego možna wnosić, że stosunki między gabinetem St. James i Tuilleryjskim z dniem na dzień stają się nieprzyjaźniejsze. W liście tym znów mówią o odjeździe Lorda Normanby, o niebezpiecznych ktoremi ta okoliczność zagraża handlowi, o zniżeniu się publicznych papierów i t. d. Potem dodają: „Ludwik Filip ciągle obstaje za P. Guizot, jednakże, zdaje się, iż mocno jest skłopotany złym hierunkiem interesów. Widzi z głęboką bolescią, że się mylił co do wrażenia sprawionego w Anglii przez hiszpańskie małżeństwa. Spodziewał się, że nie zwróci tam szczególnej uwagi na to lekkie naruszenie serdecznej zgody; sądził, że mu to przebaczą i o wszystkim zapomną; i jeśli rząd angielski pokazał się mniej surowym, Ludwik Filip miał znów udać się do swoich zwykłych grzeznosci i podarków. Nie mniej przykro było dla rządu, gdy się dowiedział, iż Posel Pruski upewnił rząd angielski, że zupełnie pochwala politykę i postępowanie gabineetu Brytańskiego w sprawie o hiszpańskich małżeństwach.“

— Korrespondencja gazety *Morning-Chronicle*, datowana z Paryża 11 b. m., potwierdza wiadomość, że król pruski przystąpił do opozycji zaszłej ze strony Anglii przeciw sukcesji Xięcia Montpensier do tronu hiszpańskiego, opierając się również na traktacie Utrechtskim. Korrespondent dodaje, że dnia poprzedniego nota w tym przedmiocie doręczona została przez Ministra Pruskiego P. Guizota.

— Według korrespondencji dziennika *Standard*, Don Miguel miał odpływać z Ostii udając się do Portugalię.

— Onegdaj w nocy, P. Hind odkrył z obserwatorium Londyńskiego nową kometę w okolicy Caleusa.

Dnia 18 lutego

Na onegdajszem posiedzeniu Izby Niższej, ukończone zostały rozprawy nad billem Lorda Bentinck względem zakładania w Irlandii kolei żelaznych, i bilль wiêkszością głosów 332 przeciw 118 odrzucony został. Posiedzenie to szczególny wzbudziło interes przez mowę P. Peel, który przy koncu rozpraw zabrał głos, i bez wątpienia ze swimi stronnikami rozstrzygnął los tego bilu. P. Peel oświadczył, że swoego głosu o bilu nie czyni zawišlym od następstwa, jakie Lord Russell przywiązał do jego przyjęcia, ale roztrząsać go będzie co do jego wewnętrznej wartości. Ten bil wymaga zalicienia 16 milionów £ szt. dla zatrudnienia ubogich w Irlandii. Z następujących przyczyn nie jest to podobne. Zwróćmy uwagę na finansowe położenie kraju, czy ono może zdobyć się na taką pożyczkę. Dø 5 stycznia 1847 r. dochody publiczne w uplynionym roku wynosiły 53 miliony £ szt., bilans w skarbie wynosi 8 do 9 milionów £ szt.; porównywając przełożone dochody i wydatki roku uplynionego finanse nasze są w kwitnacym stanie. Ale obciążony publiczny kredyt 16 mil. £ szt., trzeba zwrócić uwagę nie na uplyniony, lecz na rok przyszły. Przy wysokich cenach żywności, ucišnionym stanie części naszych powiatów fabrycznych i przy nadspodziewanie wysokich cenach bawełny, tudiż przy okolicznościach, które przez drożyznę żywności w całej Europie i Ameryce jeszcze bardziej są utrudnione, zmniejszenie się dochodów publicznych w roku następnym jest nieuchronne. Jeżeli nadto wydatek dla Irlandii według obliczenia Lorda Russell wynosić będzie 9 do 10 milionów, oczekiwac należy przynajmniej 7 do 8 milionów deficit. Przytém szczególną zwrócić uwagę należy na położenie targu pieniężnego, na którym trzy-procentowe papiry spadły z al pari na 9 1/2, gdyż według tego kierują się naturalnie warunki, pod którymi dostać można pieniądze. Jeżeli położenie finansowe kraju nie zapowiada pomyślnych widoków dla następstw takiej pożyczki, to tem mniej jest ona stosow-

9 до 10 мил., то слѣдуетъ ожидать по крайней мѣрѣ 7 до 8 мил. недостатка. Притомъ надобно обратить особенное вниманіе на положеніе денежнаго курса; трехпроцентныя ассигнации понизились цѣнностью до 91; между тѣмъ съ этимъ положеніемъ надобно сообразжать условія, на коихъ можно получить деньги. Если финансовое положеніе государства не предвѣщаетъ благоприятныхъ послѣствій отъ такой ссуды, то она тѣмъ болѣе не соотвѣтственна по причинѣ иностраннѣхъ политическихъ отношеній. Вотъ обстоятельства, при коихъ лордъ Бентинкъ, требуетъ выдачи 16 миліоновъ ф. ст. на 4 года. — За симъ ораторъ сообразжалъ отдѣльныя статьи бilla.

— На засѣданіи верхняго парламента прочитанъ былъ во второй разъ бillъ на счетъ дозволенія употребить сахаръ на винокурняхъ и пивоварняхъ, а Ирландскій бillъ о веномонополіи бѣднымъ одобренъ комитетомъ.

— На егожийшемъ засѣданіи нижняго парламента, бillъ Г. Фильдена обѣ ограничениія работы дѣтей до 10 часами въ сутки, послѣ продолжительныхъ прений, большинствомъ 195 голосовъ противъ 87, допущенъ бытъ вторичною чтенію, по отверженіи предложенія Г. Брайна относительно отсроченія преній.

— Въ Англіи происходили опыты надъ приготовленіемъ хлѣба изъ сѣбені, состоящей изъ сѣна, ирландскаго моха и муки.

ИТАЛІЯ.

Римъ, 8 Февраля.

Папа издалъ постановленіе насчетъ представления расписаний всѣхъ годичныхъ приходовъ и расходовъ духовныхъ орденовъ; Если доходъ превышаетъ расходы то весь излишекъ долженъ быть употребленъ на уплату государственныхъ долговъ и въ пользу общую; въ замѣнъ этого Папа обязывается пещись о всѣхъ чрезвычайныхъ потребностяхъ *conventi*.

— Реформы во всѣхъ отношеніяхъ, предпринимаемыя съ цѣлью способствовать благосостоянію государства, идутъ безостановочно впередъ. Въ послѣднее время, Его Святѣйшество призывалъ къ себѣ главныхъ землевладѣльцевъ Кампаніи и обѣязалъ имъ, что нужда, господствующая въ сѣверныхъ областяхъ, произведенная недостаткомъ полевыхъ плодовъ и проч., побудила его къ скорому выполнению намѣренія улучшить обработаніе полей на земляхъ, принадлежащихъ государству и церкви, чтобы, чрезъ то, отвратить на будущее время нужду и недостатки отъ своихъ подданныхъ. Поэтому, какъ онъ ожидаетъ, они послѣдуютъ всѣ его пріемѣру, предпринавъ то же самое и съ своими землями, обширными и плодородными но, къ сожалѣнію, лежащими болѣею частію невоздѣлаными; въ противномъ же случаѣ, онъ, какъ глава государства, будетъ вынужденъ, для блага страны и гражданъ, принять эту заботу на самого себя. Для ускоренія осушкѣ почвенныхъ болотъ, продолжаемой съ успѣхомъ дѣятельности, Пій IX-й повелѣлъ немедленно засѣять тамошнія сырья полосы рисомъ. Инженеры заняты уже нужными приготовительными работами.

— О внезапномъ отѣздѣ Дона Мигуэля носятся разные слухи. Послѣдствія покажутъ въ какой мѣрѣ слухи эти основательны. Люди бывшіе съ нимъ въ близкихъ споштіяхъ, утверждаютъ, что онъ много занимался политическою экономіею и науковою государственного управлѣнія. Что касается до его характера, то слуги его утверждаютъ, что онъ весьма добръ, а ремесленники охотно для него работали, потому что онъ всегда хорошо платилъ имъ.

— Папская дворянская гвардія получила прусскіе каски и сражена во всемъ съ линѣйными войсками.

— Г. Кобденъ прибылъ сюда изъ Генуи; но, кажется, не много найдеть у настѣ послѣдователей, потому что торговля у настѣ совершило упала.

— Папа узнавъ, что одна женщина, лишившись мужа, осталась въ крайней бѣдности, пришелъ утѣшить ее, въ рясѣ простаго священника, и оставилъ ей щедрую милостьюю. Народъ однако узналъ Папу и осыпалъ его благословеніями.

Модена, 6 Февраля.

Третьяго дня совершенъ былъ здѣсь обрядъ бракосочетанія инфантіи Ioanna, младшаго сына Донъ Карлоса, съ принцессою Marieю-Беатрисою, сестрою властельного герцога. При этомъ обрядѣ присутствовалъ герцогъ Лукекій съ сыномъ.

na z powodu zagranicznych politycznych stosunków. Ta-
kie to sa okolicznościami, przy których Lord Bentinck żąda
zaliczenia 16 milionów f szt na 4 lata. Następnymówca
roztrząsał pojedyncze szczegóły billa.

— Naposiedzeniu Izby Wyższej odczytany został po raz
drugi bil zezwolenia na używanie cukru w browarach i
gorzelniach, a Irlandzki bil wsparcia ubogich Irlandzkich
przeszedł przez komitet.

— Na dzisiejszym posiedzeniu Izby Niższej, bil P. Fielden organizujacy roboty młodych ludzi do 10 godzin na dzień, po długich rozprawach większością głosów 195 przeciw 89 przypuszczony został do drugiego odczytania, po odrzuceniu wniosku P. Bright o odroczenie rozpraw.

— W Anglii przedsięwzięto doświadczenie w robieniu chleba z mieszaniny złożonej z siana siekanego, mchu islandzkiego i maki.

Wrocław.

Rzym, 8 lutego.

Papież wydał postanowienie, według którego wszyscy zakony obowiązane będą przewyżki swych dochodów nad wydatki składać corocznie do skarbu, który używa ich na spłacenie długów publicznych i na dobro ogólna, za co Papież przyczeka mieć staranie o nadzwyczajnych każdego klasztoru potrzebach.

— Wszelkiego rodzaju reformy, mające wpływ na powiększenie dobra kraju, nieprzerwanym postępują biegiem. Jego Świętości Ojciec św. wezwał do siebie osniesi czasy wielkich właścicieli gruntów z Campagna i oświadczył im, że nędza w północnych krajach, sprawdzona przez brak plonów polny h, spowodowała go do szybkiego wykonania zamiaru, co do najbliższego uprawiania gruntów własnością rządu i kościoła będących, i zapobieżenia tym sposobem na przyszłość nędzy i niedostatków jego poddanych. Spodziewa się więc po nich, że wszyscy za jego pójdu przykładem, i że z swemi obszernimi, żyznymi, ale niestety po większej części pustemi i odlegiem leżącemi posiadłościami toż samo przedsięwziąć; w przeciwnym bowiem razie byłby zmuszony jako Monarcha na korzyść kraju i obywatele sam to uskutecznić. Oprócz tego, że roboty okoto osuszenia bagien Pontyńskich daleko teraz gorliwiej się odbywają, niż dawniej, zalecił Pius IX, aby mokre odlegi uprawiano natychmiast ryżem. Inżynierowie już się zajmują potrzebami przygotowaniami.

— Onaglym wyjeździe Don Miguela krażą różne po-
gloski, które przyszłość rozwiąże. Osoby, które w bli-
szych zostawały z nim stosunkach, utrzymują, że się po-
śnięciel nance ekonomii politycznej i zarządu państwa.
Co się zaś tyczy jego charakteru, wszyscy jego służący utrzymują, że jest nader łagodnym, a rzemieślnicy chętnie wykonywali dlań roboty, bo im regularnie płacił.

— Papiežka gwardya szlachecka dostała hełmy Prus-
kie i postawioną została na stopie wojsk liniowych.

— Z Genui zjechał tu P. Cobden, ale, jak się zdaje, niewiele zyska zwolenników, bo handel u nas leży odlegiem.

— Ojciec św., dowiedziały się, że pewna kobietka, która utraciła męża, zostaje w największej nędzy, przy-
był w sutannie kapłana pocieszyć ją, i zostało jej hojną jałmużnę; lud jednakże pozuł go i obsypał błogosławie-
ństwami.

Modena, 6 lutego.

Zawezoraj odbył się tu obrzęd ślubu Infanta Jean, drugiego syna Don Karlosa, z Xięzniczką Maryą Beatryx, siostrą panującego Xięcia. Na tej uroczystości znajdował się Xiążę Lukieski z synem.

Испания.

Мадрид, 8 Февраля.

Проектъ бракосочетанія ИнфANTA Генриха визапко перемѣненъ особеннымъ образомъ. Отецъ его, Королева и Король позволили ему вступить въ бракъ съ сестрою графа Кастилля, бывшою фрейлиною его матери. Королева Христина не хотѣла мѣшаться въ это дѣло, потому что, какъ изъяснилась, сама заключила бракъ несогласно своему сану. Третьаго дня, они обручились, подписавъ при свидѣтеляхъ брачный договоръ; но вчера прибылъ изъ Мадрида генералъ-капитанъ Пезуэла и привезъ инфанту письмо Королевы, коимъ повелѣвается ему тотчасъ выѣхать въ Барселону. Въ ту минуту, когда инфантъ собирался отправиться въ путь, прѣхалъ графъ Кастилля и въ присутствіи генерала Пезуэла требовалъ, дабы инфантъ, предъ отѣздомъ, обѣщался съ его сестрою, но генералъ приказалъ тотчасъ его арестовать, а инфанта, въ сопровождении командира коннаго полка Королевы Христины, отвезли въ Барселонскую крѣпость. Говорятъ, что министры представили Королевѣ о необходимости разстроить предположенный бракъ, и испросили по вѣнчанія объ удаленіи инфанта. Мѣра сія тѣмъ удивительнѣе, что послѣ завра, во дворцѣ Королевы, будеть происходить бракосочетаніе 23-лѣтней сестры инфанта съ 17-лѣтнимъ сыномъ графа Алтамира.

— На засѣданіи конгресса, происходившемъ третьаго дня, президентъ министровъ объявилъ, что испанское правительство вѣдѣло увѣдомленіе пребывающаго въ Лондонѣ дипломатическаго агента южно-американскихъ республикъ, что оно недозволить, чтобы въ испанскихъ владѣніяхъ генералъ Флоресъ производилъ свои вооруженія противъ экваторской республики, или чтобы какое нибудь другое вооруженіе было предпринято противъ независимости этихъ земель. Кажется, что правительство воспрептило также пребываніе въ Испаніи генералу Флоресу, который хотѣлъ пребыть сюда изъ Лондона.

— Англійскій посланникъ даваль третьаго дня большою обѣдью, на которомъ находились всѣ начальники прогрессистской партіи, именно Гг. Мендизабаль, Описъ, Санчо, Фереръ, Карси и Серрано.

10 Февраля.

Въ здѣшнихъ журналахъ обнародованъ сегодня брачный контрактъ между инфантомъ Дономъ Генрихомъ, съ Донною Еленою де Кастилля и Шелли Фердинандесъ де Кордова, дочерью покойнаго графа Кастилья. Свидѣтелями новообрученыхъ были: маркизъ Замбрано, бывшій военный министръ въ царствованіе Фердинанда VII, тестъ молодаго графа Кастилья, генералъ-лейтенантъ де ла Гера, генералъ-майоръ Муньюсь де Вака, каммергеръ инфанта Дона Франциско де Паула, и маркизъ Мирасоль. Обрядъ бракосочетанія имѣлъ свершился 13 с. м. Контрактъ этотъ подписанъ инфантомъ Дономъ Францискомъ де Паула, инфантомъ Дономъ Генрихомъ и Донною Еленою де Кастилья. Въ офиціальной газетѣ пишутъ, что контрактъ этотъ не действителенъ, потому что Королева его не подписала.

— Журналы вѣдѣхъ партій одобряютъ, что правительство предупредило бракосочетаніе Инфанта Генриха. Теперь страшится, заслужилъ ли Инфантъ наказаніе, такъ какъ насильносъ его удаленіе отѣзда елѣдуетъ считать наказаніемъ, хотя министры и показываютъ видъ, будто бы дали ему предписание, имѣющее въ виду обогащеніе его морскими владѣніями. Впрочемъ Инфантъ владѣлъ примѣръ такихъ бракосочетаній въ своемъ семействѣ, и сверхъ этого Король и Королева изъявили согласіе на сей бракъ. — Такъ какъ удаленіе Инфанта Генриха было результатомъ усерднѣйшихъ стараний Королевы Христины и прежнихъ министровъ, то некоторые полагаютъ, что теперь нарочно ввели его въ засаду, чтобы достичь этой цѣли. Неожиданный выѣздъ Королевы Христины въ Таранкону былъ въ связи съ этимъ происшествіемъ.

— Гг. Кастилля освобожденъ тотчасъ по отѣзду инфанта; его нельзя ни въ чёмъ упрекнуть по этому дѣлу, потому что инфантъ Донъ Францискъ самъ прошилъ у него руки сестры его для своего сына.

Hiszpania.

Madryt, 8 lutego.

Plan małżeństwa Infanta Henryka został nagle szczególnym sposobem zniwezony. Infant ojciec jego, Królowa i Król udzielili mu pozwolenie na zawarcie związków małżeńskich z siostrą Hr. Castella, byłą damą dworu Infanta jego matki. Królowa Krystyna nie chciała mięszać się do tego, z powodu, jak się wyraziła, że sama zawarła śluby niestosowne do swego stanu. Onegdaj rano, narzeczeni dali sobie słowo i tego dnia spisano przy świadkach kontrakt ślubny. Tymczasem wzoraj przybył do Infanta General Pezuela, Kapitan Jeneralny Madrytu, i wręczył mu pismo Królowej, rozkazując mu wyjechać natychmiast do Barcelony. Podezas gdy Infant czynił przygotowania do drogi, przybył do niego Hr. Castella i w obec Generala Pezuela nalegał na Księcia, aby przed odjazdem zaślubił jego siostrę. Ale Generalny Kapitan będąc już zapewne na to przygotowanym, kazał go natychmiast aresztować, a Infanta, pod strażą dowódzcy pułku jazdy Królowej Krystyny, odwieźć do cytadeli Barcelońskiej. Mówią, że Ministrowie przedstawili Królowej Krystynie zerwania tego małżeństwa, i wyjednali rozkaz wywiezienia Infanta; krok ten tem większe sprawia podziwiały, że właśnie po-jutrze, w pałacu Królowej, odbywać się będzie ślub 23-letniej siostry Infanta, z synem Hr. Altamira, 17 lat mającym.

— Na onegdajszem posiedzeniu Kongressu oświadczenie Prezes Ministrów, że rząd hiszpański, kazał zawiadomić rezydującego w Londynie dyplomatycznego agenta Rzeczypospolitej południowo amerykańskich, iż nie zezwoli na to, aby na ziemi hiszpańskiej General Flores usiłował użbrojenia swoje przeciw Rzeczypospolitej Równikowej, lub żeby jakie bądź inne uzbrojenia przedsiębrano przeciwko niepodległościowych krajów. Zdaje się także, iż rząd wzbronił wstęp do Hiszpanii Generalowi Flores, który tu chewał z Londynu powrócie.

— Poseł angielski dawał onegdaj świetny obiad, na którym znajdowali się wszyscy naczelnicy stronnic twoprogressyjnego, jako to: P.P. Mendizabal, Onis, Sanchez, Ferer, Carsi, Serrano.

Dnia 10 lutego.

Tutejsze dzienniki ogłosiły dzisiaj kontrakt małżeński, zawarty między Infantem Don Henrykiem, za zezwoleniem ojca, z Donną Eleną de Castellą y Schellą Fernan-dez de Cordova, córką zmarłego Castella. Świadkami narzecionych byli: Margr. Zambrano, były Minister wojny za panowania Ferdynanda VII, teść młodego Hr. Castella, General-Porucznik de la Hera General-Major Muñoz de Vaca, szambelan Infanta Don Francisco de Paula i Margr. Mirasol. Ślub miał się odbyć 12-o b.m. Kontrakt rzeczywity podpisany został przez Infanta Don Francisco de Paula, Infanta Don Henryka i Donnę Elenę de Castella. Gazeta rządowa uważa ten kontrakt za nieważny, bo go nie podpisała Królowa.

— Dzienniki wszystkich stronnic tw pochwalają, że rząd pospiesznie zapobiedział ożenieniu się Infanta Henryka. Ione pytanie, czy Infant jest kory godnym, bo przecież gwałtowne jego złąd oddalenie za karę uważać należy, jakkolwiek Ministrowie uają, że mu dali polecenie mające na celu wzbogacenie jego żeglarskich wiadomości. Zresztą Infant ten miał przed sobą przykład podobnych związków małżeńskich w rodzinie swojej, a nadto i Król i Królowa zezwolili byli bez żadnego wahania się, na to małżeństwo. — Ponieważ oddalenie Infanta Henryka było celem najgorliwszych usiłowań Królowej Krystyny i poprzednicz Ministrów, niektórzy więc sądzą, że umyślnie zastawiono na niego zasadzkę, dla osiągnięcia tego celu. Śpieszny wyjazd Królowej Krystyny do Tarancón miał mieć z tym wypadkiem związek.

— Hr. Castella wypuszczony został na wolność zaraz po odjeździe Infanta; w sprawie tej nie mu zarzucać nie moja, bo sam Infant Don Francisco prosił go o ręce siostry dla swoego syna.